



KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Redactie: A. van Herk Tel. 030-881741
Livingstonelaan 249 - 3526 HG Utrecht
Januari 1989 ISSN 0922-0089 Nummer 42

LEDENVERGADERING BENOEMT NIEUWE
VOORZITTER EN TWEE ERELEDEN

Veertig clubgenoten hadden zich niet laten afschrikken door de indrukwekkend uitziende lange agenda van de jaarvergadering en waren toch naar Alphen a/d Rijn getogen. Zij hadden goed gezien: die agenda werd ijlings afgewerkt.

Het bestuur, de rondzend-, de veiling- en de nieuwtjesdienstcommissarissen hadden hun werk in het afgelopen verenigingsjaar goed gedaan, want het werd op alle punten praktisch zonder commentaar of vragen goedgekeurd. Het ledental blijft zich bevredigend ontwikkelen. De Kascommissie had de boeken in orde bevonden en prees het zuinige beleid, en ook wij van Usca Post kregen van de vergadering een pluim met applaus.

Het nieuwe Veilingreglement werd goedgekeurd, evenals het voorstel om onze mooie bibliotheek voortaan voor f 1.- op de balans te zetten.

Voorzitter A. J. van Hulst, die na twaalf jaren deze belangrijke functie te hebben

vervuld op eigen wens aftrad, werd in de bloemetjes gezet en hartelijk toegesproken. Een van onze seniorleden, de heer Soldaat, zette de scheidende voorzitter in de schijnwerper met woorden van welgemeende erkentelijkheid namens alle leden. Hij liet diens vele activiteiten uit de loop der jaren de revue passeren en hij vroeg zich af wanneer Van Hulst eigenlijk tijd had gehad voor zijn eigen verzameling!

Ook op deze plaats willen wij onze oud-"president" nog eens hartelijk danken voor zijn vele werk. Wij roepen gaarne in herinnering dat hij in september 1977 ook nog redacteur werd van wat toen nog ons Kontaktorgaan heette, in maart 1980 "zijn" blad zag omgedoopt in Usca Post, en in mei 1983 zijn pen overgaf aan de huidige redacteur. In totaal verschenen onder zijn leiding 25 nummers van ons clubblad.

Het is hem dan ook van harte gegund dat de ledenvergadering hem met algemene stemmen tot erelid benoemde, onder aanbidding van een fraai stockboek met ons logo in goud op de omslag.

Die zelfde eer viel onder applaus te beurt aan onze veilingcommissaris, de heer Smit, die al meer dan 100 clubveilingen voor zijn rekening nam. Wie de kavellijsten ziet, kan begrijpen hoeveel secuur werk daarin steekt. Met trots mag Smit constateren dat er in al die jaren nauwelijks klachten zijn geweest, een opmerkelijke prestatie. Ook hij heeft het erelidmaatschap, het stockboek en de bloemen ten volle verdiend!

Als nieuwe voorzitter werd gekozen de heer F. van Gulick, mede-oprichter van onze Vereniging in 1970 en prominent filatelist. Wegens verblijf in de USA kon hij zelf niet aanwezig zijn, maar dat halen we wel in! Wij twifelen er niet aan dat de leiding van onze Vereniging bij hem in goede handen is.

De andere aftredende bestuursleden werden herkozen; de afgetreden voorzitter blijft in het bestuur als Canada-commissaris, zodat die al zo lang gapende leegte nu op een gelukkige wijze is opgevuld.

De heren Van Ederen en Schilpzand gaan de nieuwe Kascommissie vormen, met als reserve de heer Claassen.

Na een korte rondvraag kon de voorzitter de laatste ledenvergadering onder zijn leiding sluiten.

Wij wensen U en de Uwen een in alle opzichten voorspoedig 1989 toe, met voor Uw collectie eindelijk die grote vondst waarvan U al zo lang droomt.....

HUISMIDDELTJES VAN OMA

Zegels uit de jaren 1850 zijn oud en hebben vaak al lang in albums gezeten. In oude albums ook, waarvan het papier nog sulfiet bevatte.

En dat is niet zo mooi, want dat sulfiet verkleurde de oranje en dofrode tinten van de Washingtonzegels uit die tijd tot bruin.

Let wel, dat is dus niet wat wij "tropisch" noemen, maar een zuiver chemische reactie.

Diezelfde chemie verschaft ons de remedie: spoel zulke zegels in water met 3% waterstofperoxide en het bruin trekteruit. Onze clubgenoot Van Ederen heeft het geprobeerd en het werkt goed en veilig!

Wij danken hem voor de tip, mede namens U!

G. G. Cohen
DE SLOGAN-AFSTEMPELINGEN
VAN NEWFOUNDLAND

Zoals bekend, is de Canadese Provincie Newfoundland pas op 1 april 1949 toegetreden tot het Dominion Canada. Tot die datum gaf men er eigen post-, port- en andere zegels uit en gebruikte men er - uitraard - ook eigen postafstempelingen.

Een wat bijzondere plaats daarbij nemen de Newfoundlandse slogan- (slagzin) stempels in. Terwijl Canada (en ook de Verenigde Staten) daarvan honderden verschillende tellen, kennen wij er van Newfoundland slechts 19!

Deze sloganstempels werden alle alleen gebruikt in het hoofdpstkantoor van de hoofdplaats Saint John's, op één na, die ook voorkomt met het kantoorstempel van Saint John's East.

Een aantal van deze slogan-stempels werd slechts één of enkele dagen gebruikt (zoals de nummers 10 en 13), terwijl andere vele jaren dienst deden (de nummers 5, 9 en 11). Het oudst bekende slogan-stempel dateert van 6 februari 1918 (nr. 2); de laatst bekende datum is 11 juni 1948 (nr. 19). Naast algemene commerciële en propagandistische slogans zoals "Shop and mail early. Insure parcels" en "Eat more Newfoundland fish: help our fishermen", kennen we er ook met een charitatieve of met een religieuze strekking als "Help the Red Cross" en "Keep Sunday sacred".

Op blz. 974 en 975 worden de afbeeldingen gegeven van alle thans bekende Newfoundland

slogan-afstempelingen. Van nr. 3 is ook het gebruik in Saint John's East bekend.

Slogans van Newfoundland: een boeiend en goedkoop deelgebied van Canada- en B.N.A.-filatelie!

Wat en hoe verzamelen wij? (6)
U.S. NATIONAL AIR MAIL WEEK 50 JAAR
door Gerard J. Soldaat

In "Usca Post" nr. 36 van november 1987, de tekst van een lezing door mij gehouden op 24 oktober 1987, heb ik enkele woorden gewijd aan een voor de Amerikaanse luchtvaart-filatelie belangrijke gebeurtenis: de Nationale Air Mail Week 1938. Wie op het jaartal, zal constateren dat het dus in 1988 vijftig jaar geleden is, dat deze N.A.M.W. heeft plaatsgevonden.

De reden voor deze herdenking was, dat op 15 mei 1918 de eerste geregelde luchtpostvlucht werd gestart tussen Washington, Philadelphia en New York, en dat was in 1938 dus twintig jaar geleden.

Wiens idee het was om deze gebeurtenis op grote schaal te herdenken, is niet precies bekend, maar aangenomen wordt dat het Charles P. Graddick, de Superintendent van de Luchtpostdienst, was. Maar liefst 45.000 postkantoren kregen toestemming een eigen plaatselijk cachet uit te geven.

Op 15 februari werd bekendgemaakt, dat de eerste Nationale Air Mail Week zou worden gehouden in de periode 15 - 21 mei 1938. Een "officiële" tweede is er nooit gekomen, ondanks dat enkele enveloppen uit latere jaren (o.a. 1948) dit suggereren.

Postmaster General James A. Farley gaf in een persmededeling de volgende gegevens als leidraad:

1. herdenking van de 20e verjaardag van de genoemde eerste vlucht op 15 mei 1918;
2. breng het publiek in Amerika op de hoogte van de voordelen van luchtpost;
3. laat de sterke ontwikkeling zien van de luchtpostdienst in het luchtvervoer van passagiers, expressezendingen en gewone post.

Er was overigens wat tegenwerking en terughoudendheid bij de organisatie van de NAMW. Farley benoemde op nationaal niveau Paul R. Younts, een van de directeurs van de National Association of Postmasters en Postmaster van Charlotte, NC, daarom als de uitvoerende voorzitter van de campagne.

Younts benoemde een N.A.M.W.-voorzitter voor elke Staat en het Post Office Department in Washington gaf nadere richtlijnen uit, en toen ging het goed lopen. Op plaatselijk niveau moesten de postmasters van de "pick-up offices" (de meewerkende postkantoren) piloten aanwerven als luchtpostpiloten voor de 19e mei. Alle meewerkende postmasters moesten sponsors zoeken voor het ontwerpen en produceren van het cachet, dat op alle brieven in de week van 15-21 mei moest worden aangebracht. Bovendien moesten zij zorgen dat alle post voor de bijzondere vluchten (Special First Flights) op de 19e aanwezig was op de plaatsen die waren aangewezen om de post daar te laten opnemen (de pick-up points). Er waren duizenden postkantoren die gehoor gaven aan de oproep van het Post Office Department om te zorgen voor cachets. Talloze privépiloten kregen de gelegenheid gevolmachtigd piloot te worden voor één dag, meestal de 19e. Dit was de officiële "Pick-

up Service Day". Deze piloten brachten de post van binnenlandse kantoren naar de officiële vliegvelden voor de luchtpostlijnen. Geen enkel cachet kreeg het predikaat "official". De enige officiële cachets waren die van Kitty Hawk, NC, en Dayton, OH. (Zie de afb. 1 en 2 op de blz 969 en 970.)

De Posterijen gaven ter gelegenheid van deze N.A.M.W. een nieuwe airmailzegel uit in de kleuren rood en blauw op 14 mei 1938 (C 23) met als eerste dag-plaatsen Dayton, OH en St. Petersburg, FL (afb. 3). Deze laatste stad was tevens aangewezen als plaats voor de 9e jaarvergadering van de American Air Mail Society op 14-16 mei (afb. 4). De oorspronkelijke datum was 26-28 mei, doch die werd gewijzigd om samen te vallen met die van de National Air Mail Week.

Charles P. Graddick, vriend en lid van de American Air Mail Society, riep de leden hiervan op om een actieve rol te spelen in deze herdenking. Dat gebeurde ook op grote schaal. Leden kregen zitting in de organisatiecomité's, hielpen bij het organiseren van evenementen, hielden spreekbeurten, verzorgden propagandamateriaal, namen contact op met plaatselijke postmasters, assissteerden bij het organiseren van "pick-ups", en bij het maken van cachets en speciale enveloppen.

De American Air Mail Society sponsorde een wedstrijd om de N.A.M.W. te promoten en stelde prijzen beschikbaar die ervoor moesten zorgen dat ook verzamelaars zich erbij betrokken gingen voelen.

Er werden ook prijzen beschikbaar gesteld voor de locale cachets, die bestemd waren om te worden gebruikt op de speciale pick-up dag. De vier cachets op afb. 5 werden bekroond.

Het is helaas niet exact bekend hoeveel steden hebben deelgenomen aan de N.A.M.W. met speciale vluchten en enveloppen. Men schat het aantal op 10 à 15 duizend. Wel is bekend dat er vele duizenden verschillende N.A.M.W.-enveloppen in omloop zijn gebracht. Ongelukkig genoeg zijn maar weinig verzamelaars geïnteresseerd geweest in de afgelopen 50 jaar. Sinds augustus 1938 is er zelfs niets meer over geschreven in "The Airpost Journal", het tijdschrift van de American Air Mail Society. Gedurende die jaren vonden de aerofilatelisten het onderwerp kennelijk niet belangrijk genoeg om er een studie aan te wijden of de gegevens vast te leggen. Waren de enveloppen niet officieel genoeg? Omstreeks 1985 waren er verzamelaars die het onderwerp wél zagen zitten en zich verenigden in een Studiegroep om het materiaal te verzamelen, te onderzoeken, en het in ernst tot een eigen verzamelgebied te maken.

In 1948 (afb. 6) en 1968 (afb. 7) herdachten de Amerikaanse Posterijen wel de verjaardag van de eerste vluchten met cachets in de drie betrokken plaatsen: Washington, Philadelphia en New York. Eveneens in 1968 werd op bescheiden schaal de eerste vlucht gememoreerd met een speciale zegel, C 74, (afb. 8). Misschien krijgen we in 1993, als het allemaal 75 jaar geleden is, wel weer iets!

Jack R. Detweiler, leider van de N.A.M.W.-Studiegroep, samengesteld uit leden van de American Air Mail Society, stelt elk kwartaal een blaadje samen. Hij bracht de redactie van The Airpost Journal daardoor op de hoogte van de 50-jarige herdenking en deed daarbij de suggestie hieraan enige aandacht te besteden. Het resultaat was, dat twaalf leden hieraan gehoor gaven en samen 14 ar-

tikelen schreven. Het nummer van mei 1988 was dan ook vrijwel geheel aan de N.A.M.W. 1938 gewijd, waardoor veel materiaal ter beschikking kwam van belangstellende leden. Sinds de Studiegroep werd opgericht, is er in het bijzonder door Jack Detweiler veel gedaan om deze N.A.M.W. aan de vergetelheid te onttrekken. Onbekend maakt onbemind. Zo was het ook hiermee. Het lijkt een klein terrein: poststukken uit slechts één week! Maar laten wij ons niet vergissen! Alleen, dit materiaal werd lange tijd niet als verzamelgebied erkend. Bij nadere beschouwing blijkt het niet zo klein te zijn. Er zitten vele facetten aan, zoals:

- Er deed een onbekend aantal plaatsen aan mee, vele duizenden;
- Er kunnen per plaats meer dan één vluchtdata zijn en verschillende vluchttijden;
- Handtekeningen van piloten en postmasters of andere functionarissen (afb. 9);
- Verschillende vignetten;
- Verschillende sponsors;
- Verschillende borders;
- Rugstempels;
- En nog wel meer.

Een aantal van deze mogelijkheden kan hier helaas niet worden getoond, omdat ze op dit moment in het tentoonstellingscircuit zitten!

N.A.M.W.-enveloppen zijn in principe niet schaars; in vele gevallen zijn zij als zodanig niet herkend. Het gebeurt dan ook herhaaldelijk dat ze in niet-gespecialiseerde collecties, bulkdozen, of elders worden aangetroffen. Mocht iemand ze ontdekken op een plaats waar ze geen specifieke functie vervullen, dan houd ik me gaarne aanbevolen.

Helaas is er nog geen catalogus, al wordt er in Amerika driftig gewerkt aan de reali-

sering hiervan. Binnen de organisatie van de American Air Mail Society is een studiegroep ontstaan die zich uitsluitend bezighoudt met de "First N.A.M.W.", de eerste nationale luchtpostweek. Met de energieke leider daarvan, Jack R. Detweiler, heeft schrijver dezes een actief contact. Hij is ook de samensteller van de "Newsletter", het losbladige informatiebulletin, dat om de 3 maanden verschijnt.

Hoe gering van omvang het ook is, het verschaft veel gegevens die vaak nog niet elders zijn gepubliceerd.

Ook heeft schrijver dezes contact met één der leden van de Studiegroep, die regelmatig aan tentoonstellingen meedoet. Deze zond hem enkele voorbeelden van bladen zoals hij ze exposeert. Voor Nederlandse begrippen een fraaie, maar toch wel érg eenvoudige presentatie. Of deze vorm algemeen is in Amerika weet ik niet, maar ik zie in de onderschriften graag wat meer relevante gegevens. Maar wie ben ik

Tot slot enkele cijfers, voorzover bekend in juni 1938:

- de NAMWeek Study Group telt thans circa 25 leden. Dat is niet veel, maar onze eigen club had er na 3 jaar niet veel méér.
- Aantal meewerkende piloten: 1728
- aantal "pick-up stops" 3154
- aantal gevlogen mijlen: 197.863
- aantal vervoerde brieven: 16.280.097
- aantal vervoerde pakjes: 26.980
- aantal verschillende cachets: 9.198

Tal van deze gegevens zijn nog steeds in onderzoek en voor verbetering vatbaar.

Zo ziet u dat één speciale luchtvaartweek, let wel: het was nog maar 1938, een interessant verzamelgebied kan opleveren. Ik ben er tenminste mooi zoet mee!

National Airmail Week 1938.

An official cachet will also be applied at Dayton, Ohio, home of the Wright Brothers, where the first plane was built.

Post Office Department

SECOND ASSISTANT POSTMASTER GENERAL

Washington

ANNOUNCEMENT—AIR MAIL SERVICE

The Post Office Department will celebrate the twentieth anniversary of regular air mail service by observing the first National Air Mail Week from May 15 to May 21, 1938.

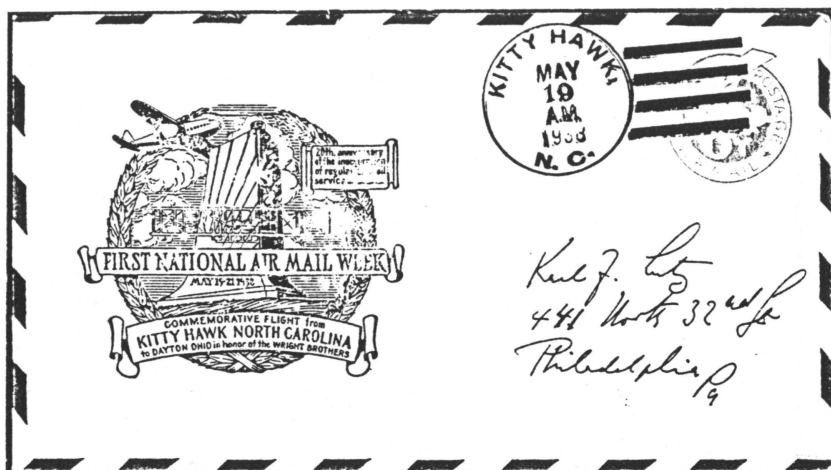
During that week a special air-mail flight, in honor of the Wright brothers, will be made from Kitty Hawk, N. C., to Dayton, Ohio. An official cachet will be furnished and the usual treatment of philatelic mail will be authorized.

Air-mail covers to receive this special cachet should be forwarded to the Postmaster at Kitty Hawk under cover. In order that he may be able to make the proper discrimination between business and philatelic mail, a letter of authorization to hold for the flight should accompany the covers.

Special attention is called to the policy of the Department with reference to applying cachets to covers which through error were not stamped with the cachet. The only instances of this kind in which cachets will be applied will be those in which the person concerned refers the matter to the Post Office Department immediately after the first flight. If it appears that such covers immediately referred might have been overlooked in error by the post office, an investigation will be made to determine what the facts are, and if they show conclusively that the cover is entitled to a cachet it will be applied. Consideration will only be given to these covers, submitted immediately after receipt by the addressee.

HARLEE BRANCH,

Second Assistant Postmaster General.



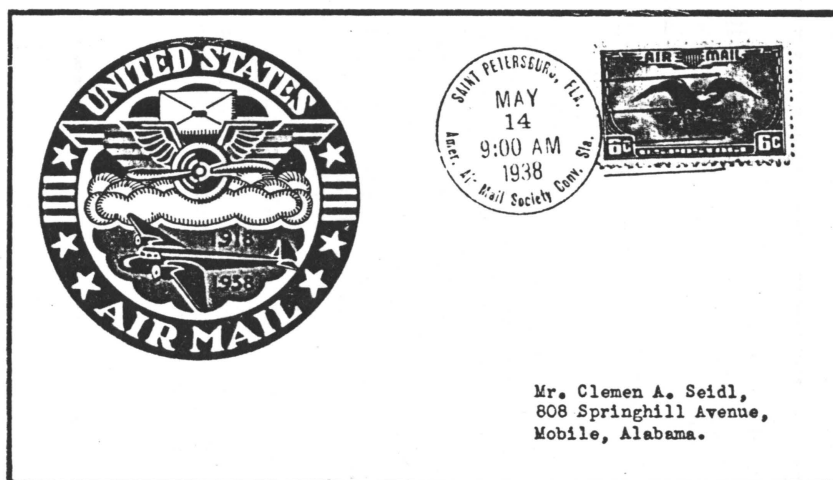
2. Officieel Cachet en Stempel Kitty Hawk.



3. C 23



5. Bekroonde Cachets.



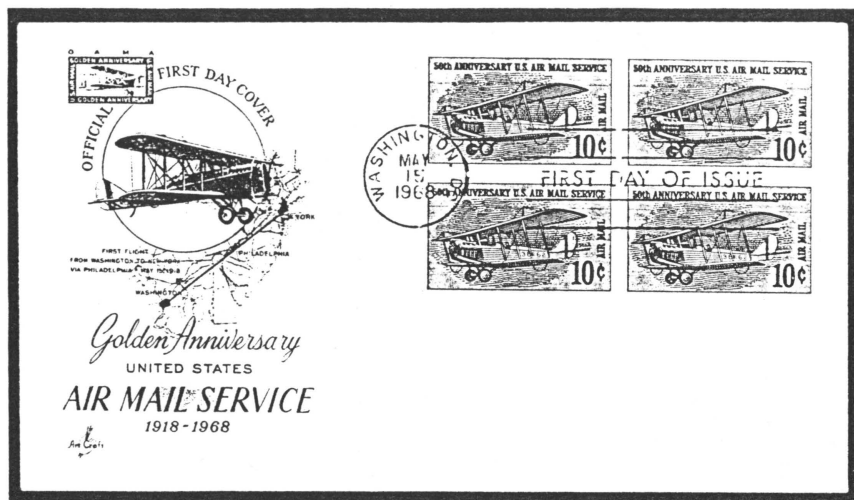
4. Bijzonder stempel St. Petersburg, FL.



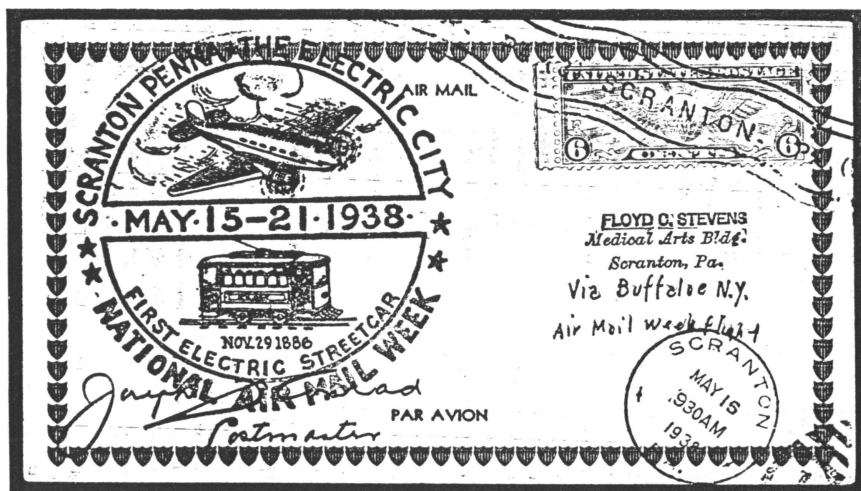
6



7



8. C 74 op FDC.



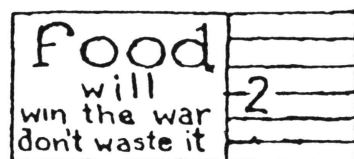
9. Cover met handtekening postmaster.



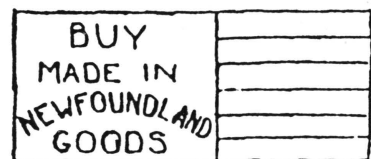
Onze nieuwe voorzitter bij zijn kaders op de Chicagopex '88
(Foto in "Linn's" van 28 November 1988)



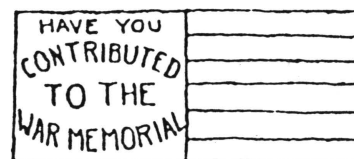
1



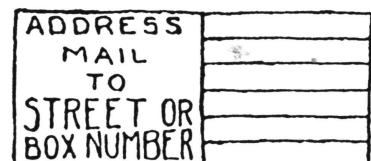
2



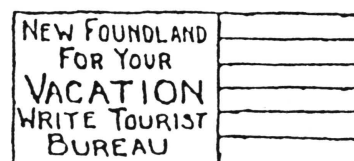
3



4



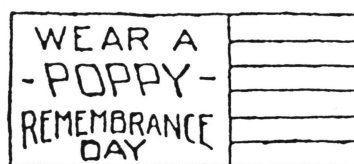
5



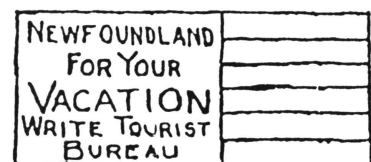
6



7



8



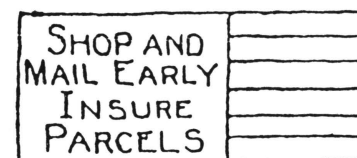
9



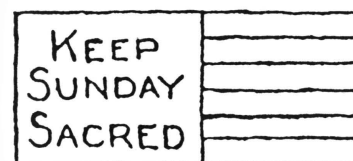
10



11



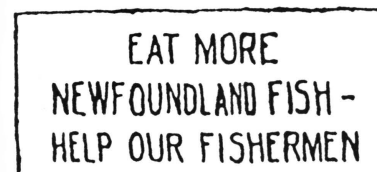
12



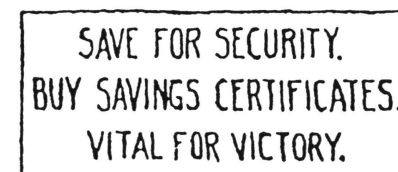
13



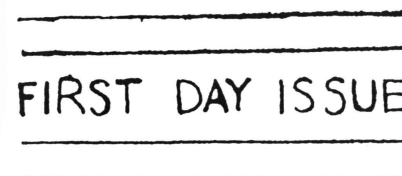
14



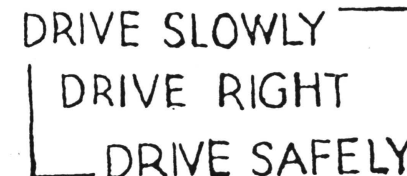
15



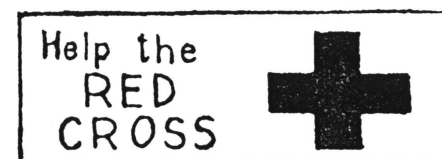
16



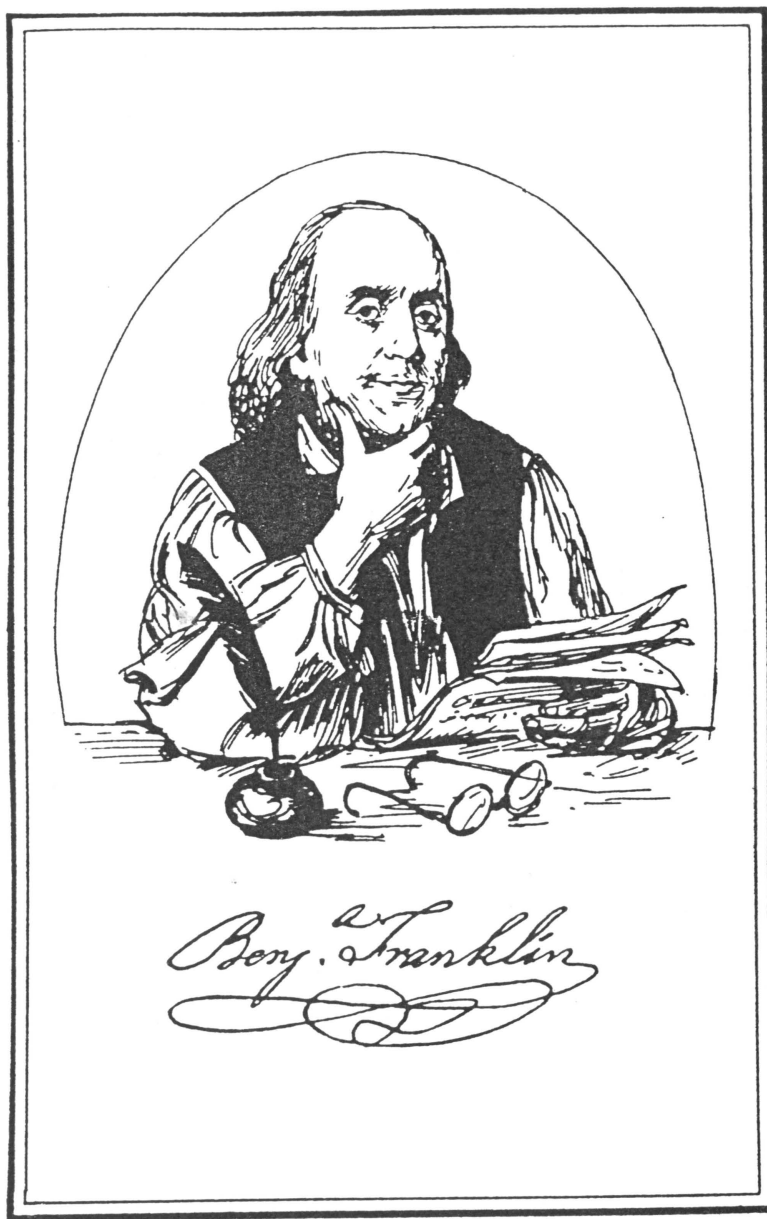
17



18



19



"Ik geloof dat ik, zoals ik mezelf in de wereld zie bestaan, in deze of gene gedaante altijd zal blijven voortbestaan." — Benjamin Franklin

BENJAMIN FRANKLIN
EN ZIJN BEMOEIENISSEN MET CANADA
door R. Knol

De allereerste kolonisten die in Canada kwamen, hadden niet alleen te maken met een lange, gevaarlijke, reis over zee (om eens een voorbeeld te noemen: de schoener "Leibnitz" verliet Hamburg op 11 november 1867 met 546 passagiers aan boord en arriveerde te New York op 11 januari 1868 met 438 passagiers..... 108 waren er onderweg gestorven en op zee begraven), maar eenmaal veilig aan land was daar de realiteit, dat ze waren afgesneden van alle contact met hun thuisland. Er was een postverbinding met Frankrijk en de Noord-Amerikaanse koloniën, maar de meesten van deze avonturiers brachten hun leven door zonder bericht te ontvangen of te verzenden aan hun familie en vrienden in Europa. Soms werden enkele brieven meegebracht over de Atlantische Oceaan via de gunst van een scheepskapitein of een lid van de bemanning, maar ook veel van deze brieven bereikten hun bestemming niet en slechts een handvol daarvan heeft de eeuwen getrotseerd.

De eerste berichten over de posthistorie van Canada komen al uit de tijd van de regering van Koningin Anna, alhoewel Canada toen nog niet onder Britse heerschappij stond.

In het jaar 1710 werd een Akte gepasseerd in het Britse Parlement "ter vestiging van een General Post Office in alle Dominions van Hare Majesteit."

Eerdere verordeningen werden daarbij afgeschaft: voor de Post ontstond een nieuwe basis. Een General Post Office en een Let-

ter Office werden ingericht in Londen "vanwaar alle brieven en pakketten, kortom alle post, met snelheid en spoed konden worden verzonden naar elk onderdeel van het Koninkrijk Groot-Brittannië, naar Ierland, Noord-Amerika, West-Indië of elk ander land of koninkrijk over zee, en op welk kantoor alle retourpost kon worden ontvangen en verzonden." Tevens om het "beter innen, beheeren en regelen en bepalen van de Rijksinkomsten", en ook "voor het zuiverder berekenen en vaststellen van de prijs in verband met de grootte van de afstand."

Er kwam een General Post Office in Edinburgh, Dublin en New York en andere op geschikte plaatsen in Harer Majesteits Koloniën en ook een op de Leeward Islands in West-Indië. Het geheel van deze postkantoren kwam onder toezicht van een ambtenaar (de General Postmaster), die werd benoemd door Hare Majesteit. Deze General Postmaster benoemde de Deputies voor genoemde plaatsen.

De tarieven voor New York werden bepaald op 1 shilling per enkele brief; naar andere delen van het Amerikaanse Continent volgens de afstand van New York.

Benjamin Franklin was toen 4 jaar oud en had dus nog geen bemoeienis met de Post. Pas in 1753 kreeg hij, 47 jaar oud, de aanstelling tot Postmaster General van de Amerikaanse Koloniën.

Niemand in Noord-Amerika is zo vereenzelvigd geweest met de belangen van de Koloniale Post als hij. Al vanaf 1737 was hij Postmaster van Philadelphia. Al zijn energie was gericht op de Nieuwe Wereld en toen Canada bij verdrag aan Groot-Brittannië werd toegewezen, werden zijn bevoegdheden uitgebreid tot het hele nieuwe gebied. Hij was niet alleen de eerste Postmaster van Canada, maar later ook van Amerika.

Hij bereidde de eerste algemene posttarie-

ven voor. Want elke Kolonie had in die tijd zijn eigen tarieven en zijn eigen muntgeld en de prijzen waren aan veranderingen onderhevig. Er moest een algemeen tarief komen via goudsmidsgewichten. Vierentwintig grein (grains) zilver werd gelijkgesteld aan drie Britse pence sterling, wat in die tijd hetzelfde was als drie-en-een-half Canadian. In een toespraak tot het Britse Lagerhuis in 1766 legde Franklin met betrekking tot de uitbreiding en aanpassing van het Postverkeer in Noord-Amerika de volgende verklaring af: "Het postverkeer gaat in het algemeen langs de kusten van de zee, en slechts in enkele gevallen landinwaarts. Tussen Quebec en Montreal is slechts één postdienst per maand. De inwoners leven zó verwijderd van elkaar en zó afgelegen, dat niet alle bestellingen kunnen worden uitgevoerd."

Enige jaren daarvoor, in 1763, tijdens de Proclamatie, bestond de regering van Canada te Quebec uit een Gouverneur en een Raad. De Gouverneur had de bevoegdheid en de macht een gekozen vergadering bijeen te roepen. Van die bevoegdheid heeft hij echter nooit gebruik gemaakt. Immers, er ontstond een onevenwichtige toestand. Er woonden toen circa 65.000 Rooms-Katholieken, tegen 400 Protestanten. En voor de Wet, die ook gold voor Engeland en Ierland, mochten alleen de Protestanten stemmen

Men wist eigenlijk niet goed weg met Canada. De regering van de Fransen van vóór de Revolutie was er een geweest van vrolijke verwaarlozing. Met de verwerving van Florida gingen er stemmen op om maar liever een Subtropisch Rijk te stichten, met Jamaica, Guadeloupe, Martinique en St. Lucia tesaam. Men wilde zelfs de laatste twee dan maar ruilen voor Canada! Een zekere heer Burke schreef in een open brief: "een zó groot en

leeg, bijna onbewoond land, liggend in een onleefbaar klimaat en met geen andere handel dan bont en huiden, was toch niet te vergelijken met een rijk suikerland als Guadeloupe." "Laat Frankrijk de Koloniën maar houden", was de publieke opinie.

Benjamin Franklin, in die tijd in Engeland, schreef zijn beroemde "Canada Pamflet". Hij bestreed de vrees dat van de andere kant de Koloniën zouden samenspannen tegen Engeland. Hij schreef:

"Kan redelijkerwijs worden verondersteld, dat er enig gevaar bestaat dat men zich verenigt tegen zijn eigen Natie? Een Natie die hen beschermt en aanmoedigt, waarmee zij zoveel connecties, bloedverwantschap, belangstelling en genegenheid heeft en die zij - en dat is bekend - méér liefhebben dan elkaar?"

Hij was toen nog General Postmaster, samen met John Foxcroft.

Maar ondanks dit Pamflet, ondanks alle goede maatregelen voor het Postwezen, rees er wantrouwen tegen hem. Terecht, bleek later, toen hij de zijde koos van de Amerikaanse Vrijheidsstrijders.

In 1774 was hij in Engeland als vertegenwoordiger van de Amerikaanse Koloniën en haalde zich het misnoegen op de hals van de Britse Regering. Na de Onafhankelijkheidsverklaring werd hij verwijderd uit zijn ambt. Hugh Finley werd zijn opvolger.

Maar niet alleen met de Britse regering kreeg Benjamin ongenoegen, ook met de Franse ging het niet zo goed.

Lodewijk XVI (1754-1793), wiens optreden een duidelijke aanleiding was tot de Franse Revolutie (waarin hij werd onthoofd), had een hekel aan Franklin. In "Mémoires Egoïstiques" van Stendhal staat namelijk het volgende: "dat doet denken aan de hartgrondige haat die Lodewijk tegen Franklin koes-

terde. De Koning vond een echt Bourgondische manier om zich te wreken. Hij liet het gelaat van de eerbiedwaardige grijsaard schilderen op de bodem van zijn porceleinen nachtspiegel"

Amerika echter heeft Franklin meerdere malen geëerd, o.a. door zijn conterfeitsel te doen verschijnen op postzegels. Canada vond dat slechts éénmaal nodig. In 1976, gelijktijdig met de U.S.A., kwam er eindelijk een zegel met Benjamin Franklin..... Veel te laat. Spelen latente haatgevoelens hier een rol?

BIOGRAFIE

Benjamin Franklin (1706-1790) was een Amerikaans staatsman en een bijzonder mens. Schrijver en boekdrukker te Philadelphia. Gaf de stoot tot velerlei maatschappelijke verbeteringen. Streefde naar de onafhankelijkheid van Italië en Amerika. Weinig levens zijn zo veelbewogen geweest als het zijne.

Geboren te Boston. Zijn vader was kaarsenmaker. Er waren veertien kinderen. Zijn vader wilde dat hij predikant werd, maar het bleek dat hij niet kon rekenen. Zelf wilde hij graag naar zee. Op 7-jarige leeftijd voer hij al met een open sloep op zee, kende hij Plutarchus en bracht het grootste deel van de nacht lezend door. Hij werd op elfjarige leeftijd ondergebracht bij de drukkerij van zijn oudste broer. Hij kreeg in die periode hartstocht voor de poëzie. Toen hij twaalf jaar was, maakte hij een ballade op de zeelieden. Hij had er buitengewoon succes mee als hij het 's avonds zelf voordroeg. Zijn broer liet de ballade drukken, maar zijn vader was verstandiger, wees hem op de fouten en raadde hem aan geduldig te werken en zich te bekwamen in artikelen op allerlei gebied. Hij had zijn weg gevonden. Op vijftienjarige leeftijd hadden die arti-

kelen al succes. Zijn broer werd jaloers en joeg hem weg, en ontmoedigd kwam hij aan in New York, zonder middelen van bestaan. Maar door zijn gezond verstand en zijn scherpzinnigheid werd hij toch beroemd.

Hij gaf de krant "Pennsylvania Gazette" uit en "Richards Almanac". Hij bewees dat de bliksem uit elektriciteit bestaat. Hij vond de dubbel-focus glazen uit. Hij richtte in Amerika het eerste brandweerkorps, het eerste ziekenhuis, de eerste leesbibliotheek, het eerste officiële postsysteem op. Hij bracht de eerste badkuipen naar Amerika. Hij was schilder, schrijver, uitgever, onderzoeker, politicus, natuurkundige, staatsman, uitvinder, zakenman, filosoof, humanist, filantroop, en gezant. Hij was het, die in 1747 het woord "electrified" bedacht. Met zoveel capaciteiten zou hij wellicht ook een goede president zijn geweest. Hoewel niet bekend is of hij nooit loog of, zoals een andere president, met de linkerhand Latijn en gelijktijdig met de rechterhand Grieks kon schrijven.....

Toen in 1775 de Amerikaanse Revolutie begon, zei Franklin.... "niemand praatte, nuchter of dronken, over onafhankelijkheid, maar de ruzies over zegelrechten en belastingen hadden de Amerikanen tot één man verenigd." Toen de ruzies leidden tot vechten, vielen de meningen uiteen, maar Tom Paine's pamflet "The Crisis" gaf de doorslag. Dat was het trompetsignaal tot het patriottisme. Ondanks zijn 70 jaren werd Benjamin Franklin een van de grote leiders.

Hij droeg er als gezant van Amerika te Parijs toe bij, dat de Fransen de in het nauw gedreven Amerikaanse troepen te hulp kwamen.

In 1790 stierf Benjamin Franklin, "Founding Father of Canada", stichter van de postkantoren te Trois Rivières, Montreal en

Quebec. Zelfs zijn grafschrift bedacht hij zelf:

"Het lichaam van Benjamin Franklin, drukker, gelijk het omslag van een oud boek dat, ontdaan van zijn verguldsel uit elkaar ligt en waarvan de inhoud is uitgescheurd, ligt hier als voedsel voor de wormen, doch het werk zelf zal niet vergaan, want het zal, naar hij gelooft, opnieuw verschijnen in een schonere en nieuwere, een door de schrijver zelf verbeterde en vermeerderde uitgave."

KORT AMERIKAANS

Zo, hij is er, hoor, de eerste video-tape met basiskennis van de filatelie! In de USA uitgebracht door de Premiere Home Video in Indianapolis en te koop voor \$ 24.95. Het program duurt 50 minuten en de tekst wordt gesproken door geen mens minder dan Gary Burghoff. Toch, die kent u vast wel. Ooit "Radar", oftewel corporal Walter O'Reilly, gezien in MASH? Nou, dat is 'm. Zelf verzamelt hij USA, luchtpost, ducks. De tape is op weg een top hit te worden.

Bij een enquête onder de abonnees op Linn's (met een oplage van ca 80.000 verreweg het grootste Amerikaanse filatelie-weekblad) bleek het volgende: 86% van de abonnees is man, 14% vrouw; gemiddelde leeftijd 55.2 jaar; 92% verzamelt USA en 42.8% Canada; 83.1% verzamelt postfris, 57.2% gebruikt; 26.8% FDC's en (en nu komt het) 32.6% verzamelt PNC's! De eerste Transportation zegel verscheen als PNC in 1981, thans heeft al 1/3 van de verzamelaars dit gebied op de korrel.

Op de in augustus 1988 in Detroit gehouden "Stampshow", de 102e Jaarvergadering van de American Philatelic Society, is de eerste ledenvergadering gehouden van de Plate Number Coil Collectors Club PNC3. Wie méér wil weten over deze club richte zich tot Eric Russow, Box 17374, Whitefish Bay, Wis 53217. Zij geven ook een nieuwsbrief uit, genaamd "Coil Line".

.....
Nog altijd mogen postzegels van Cuba, Iran, Libye, Kampuchea, Nicaragua, Noord Korea, Vietnam en Zuid-Afrika (incl. Bophuthatswana, Ciskei, Transkei en Venda) niet in de USA worden ingevoerd. Postzegels delen dit lot met films, posters, gramfoonplaten, geluidsbanden, enz. Er is nu een amendement in behandeling bij het Congres om deze wet iets te versoepelen. De indiener heeft de postzegels echter over het hoofd gezien en niet genoemd. De filatelie wordt nu opgejut om haar stem in Washington te laten horen. Op de World Stamp Expo 1989 moeten zegels van alle UPU-landen gekocht kunnen worden, zo vinden de voorstanders.

.....
In 1986 bracht de filatelie de USPS \$ 50 miljoen op. De drukkosten van alle postzegels en postwaarden bedroegen in dat jaar \$ 60 miljoen.

.....
U kent de ramp met die zelfklevende zegel uit 1975, die ook zelfvernietigend blijkt te zijn. (Haal hem gauw van dat rugpapier af en verwijder de gom, als u dat nog niet gedaan hebt.) De productiekosten daarvan waren vijfmaal zo hoog als van normale zegels. Er zijn er dan ook niet méér uitgekomen. Maar nu wordt de USPS gebombardeerd met verzoeken om zelfklevende zegels. Zij weten gewoon geen uitvlucht meer en de kans bestaat dat er binnen afzienbare tijd weer van die ondingen komen. Voor luie mensen.

Op een aantal postkantoren in de USA zijn in oktober sorteermachines in gebruik genomen voor pakjes tot een gewicht van 20 pounds, dat is 9 kg. Of daarbij ook een bijzondere streepjescode wordt gebruikt, kunnen wij u nog niet vertellen. Onze verzamelaars op dit gebied vragen wij nog even geduld te willen oefenen. Wij komen er later nog op terug.

.....
Het op 22 oktober uitgekomen booklet met 12 zegels voor bijzondere gelegenheden bestaat uit 2 velletjes van elk 6, in 2 verticale rijen van 3 met een "brug" ertussen, waarop ze zijn gevouwen en waarop het plaatnummer van 4 cijfers staat, voorafgegaan door de letter A, omdat het booklet is gedrukt bij de American Bank Note Company (al staat de zeskleurenpers bij de firma J. W. Fergusson in Richmond, VA). Er zijn dus 6 brugparen uit te halen, in twee combinaties, namelijk Happy Birthday en Best Wishes, resp. Thinking of you en Love You, elk met straight edges op verschillende posities. De velletjes zijn in elkaar gevouwen, zodat een echt boekje is ontstaan met 4 "bladzijden". Maar krijgt u nu één van de 2200 gedrukte programma's voor de eerste dag ceremonie te pakken (en dat kán nu immers!) dan zijn uw velletjes niet gevouwen. En daarmee - op termijn - misschien wel f 1000 méér waard voor de ... (fan) die het ervoor geeft.

.....
Van het 20e UPU-Congres, dat dit jaar in Washington zal plaatshebben en waarover wij op blz. 909 en 958 reeds berichtten, is de USPS blijkbaar geheel uit de bol. Er komt t.z.t. een souvenir-velletje voor uit met 4 vierkante zegels die ook in normale velvorm zullen verschijnen, maar het velletje zal ongetand zijn!

Toch wel leuk om te lezen dat in deze tijd van technische perfectie soms nog noodmaatregelen nodig zijn als gevolg van onvoorziene omstandigheden. Zo zou de op 28 oktober uitgekomen Cable Car zegel van 20c uit de serie "Transportation" paars zijn, maar vanwege moeilijkheden bij de productie moest men hem in donkerblauw drukken.

.....
De menselijke geest is onuitputtelijk in het bedenken van nieuwtjes. Zo kwam Antonio A. Versaci, een collega-verzamelaar in Schenectady, NY, op het idee hele vellen te laten voorzien van een eerste dag stempel, en wel op de velrand. De zegels zelf blijven "mint". Hij heeft al bijna 50 klanten. De redactie heeft zijn adres, dus u vraagt maar.....

.....
De "Philatelic Foundation" is op 15 oktober verhuisd naar 21 E. 40th Street, New York, NY 10016, gelegen op nog geen 100 meter van het oude adres. Maar daar was de ruimte te klein en de huur te hoog geworden. 't Is maar dat u het weet als u wat te keuren hebt.

.....
Gelezen in "Linn's" van 21 november in een recensie over het september/oktober-nummer van "The Alaskan Philatelist": (vertaald) "Dirk van Gelderen brengt een inleiding over het project 'Stempels en Postmerken met het thema Alaska Statehood'." Dirk is lid bij ons en weet heel veel van de postal history van Alaska.

En in hetzelfde Linn's wordt de ledenvergadering vermeld van de AAPE (American Association of Philatelic Exhibitors, de jongens dus die exposeren), gehouden in Chicago op 5 november in het kader van de "Chicagopex 88". Daarin staat dat die bijeenkomst ruim 50 leden trok "from as far away as the Netherlands". Dat was uw eigen nieuwe voorzitter, Frits van Gulick.

U bent lid van niet zómaar een cluppie